

HOMILIE

van Mgr. dr. J.H.J. van den Hende bij de chrismanis, woensdag 28 maart 2018, HH. Laurentius en Elisabeth Kathedraal

Jesaja 61, 1-3a.6a.8b-9
Openbaring 1, 5-8
Lucas 4, 16-21

Broeders en zusters in Christus, in het evangelie horen wij hoe belangrijk Jezus Christus is. Dat Hij vol is van de Heilige Geest, dat Hij gezonden is om de blijde boodschap te brengen (Lucas 4, 18-19). En dan staat er vandaag in het evangelie: aller ogen waren gespannen op hem gevestigd (Lucas 4, 20b).

Ik moet u zeggen dat kan in deze kathedraal vandaag meer dan ooit, als u kijkt naar de prachtige schildering die sinds Kerstmis weer helemaal zichtbaar is, hier vooraan in de kerk. Vele ogen kunnen gespannen gevestigd zijn op Christus, heel bijzonder vandaag aan de vooravond van de driedaagse van Pasen, waarin we Jezus' lijden en dood zullen gedenken en zijn opstanding.

We mogen met de schildering even verder kijken. We zien namelijk de Heer die is opgestaan uit de dood, die de Heer is van hemel en aarde, en waarvan de tweede lezing zegt dat Hij de alpha en de omega is (Apocalyps 1, 8). Ook die Griekse letters vindt u hier in de kerk op de muren aan weerszijden.

We gaan de dagen van Jezus' lijden en sterven tegemoet, maar we mogen ook al weten dat Hij de verrezen Heer is. Aan de ene kant zouden we misschien meteen naar Pasen willen springen. Hij is opgestaan uit de dood en leeft (cf Lucas 24, 6). En aan de andere kant is het belangrijk dat we de dagen die eraan vooraf zijn gegaan met aandacht en eerbied vieren.

De overwinning van de Heer is geen goedkope zegen geweest. Hij is naast ons gaan staan in deze wereld en heeft vol van de Heilige Geest de blijde boodschap verkondigd in zijn woorden en in zijn persoon, en Hij is tot het uiterste gegaan. Zelfs toen men Hem bespote en bespuwde en Hem aan het kruis heeft gehangen, is Hij trouw gebleven aan de liefde van God. De liefde die het mogelijk maakt dat Hij in deze wereld is gekomen en dat de Vader Hem aan ons heeft afgestaan (cf Joh. 3, 16). En uiteindelijk is Hij de verrezen Heer.

Onze ogen mogen vanavond extra gespannen zijn en gevestigd op de Heer. En u ziet dat wat de Heer in dit leven steeds opnieuw voorop heeft gesteld -zijn barmhartigheid en zijn liefde- ook zichtbaar is op de afbeelding in de apsis. Hij toont ons zijn hart. Hij is een koning die ons zijn hart toont. Het gaat niet om de kroon, de scepter en zelfs niet om zijn troon. Het gaat om zijn hart, en dat zien we heel centraal in de koepel afgebeeld. Om Christus heen zijn de apostelen en de vier evangelisten afgebeeld, en als we vandaag hier samenzijn mogen we de kring als het ware rondmaken rond de ene Heer.

Vanavond in deze chrismanis aan de vooravond van Witte Donderdag zijn we bijeen. We komen samen voor het aanschijn van Christus, rond de Heer die ons roept, die ons liefheeft en ons vasthoudt. In zijn aanwezigheid mogen we de oliën zegenen en het chrisma wijden.

Juist in de sacramenten die ons gegeven zijn, komt de liefde van Christus tastbaar nabij. De zalving met catechumenenolie om de doopleerlingen te sterken met de liefde van Jezus zelf. Beste geloofsleerlingen, Christus heeft zijn hart voor jullie geopend, al lang voordat jullie Hem hebben verstaan en aangenomen. De zalving met ziekenolie is voor mensen die te maken hebben met ziekte en lijden, die angst voelen om te sterven, of die hopen beter te worden. Zij worden aangeraakt door de liefde van Christus die zijn hart opent voor hun zorgen en angst.

En dan het chrisma, de belangrijkste olie die we mogen wijden vanavond. De chrisma-olie is genoemd naar de Heer zelf -de Gezalfde, de Christus- (Lucas 4, 18a; Jes. 61, 1). Bij de zalving met chrisma komt Christus zelf in de sacramenten op bijzondere wijze bij ons: bij de dopelingen, de vormelingen, de wijdelingen tot priester van wie de handen worden gezalfd, zoals een van onze diakens straks in juni als hij tot priester wordt gewijd. De chrisma-olie wordt ook gebruikt als er een nieuw altaar wordt gewijd.

Nu we als bisdom Rotterdam samen zijn ten overstaan van de Heer en zijn lijden en dood tegemoet gaan op Witte Donderdag, Goede Vrijdag en Paaszaterdag, dan mogen we ook zijn volgehouden liefde indachtig zijn en zijn hart zien, dat zo centraal staat in de schildering in deze kerk, en dat ook centraal mag staan in ons leven.

Het hart van de Heer is als een huis. We zijn welkom in dat hart, welkom in de liefde van de Heer (cf Matteüs 11, 28). Of je heel klein bent, of heel oud, het is de Heer die ons uitnodigt en vraagt om een antwoord. Dat mag een antwoord zijn dat uit je hart komt, dat uit je binnenste komt, omdat de Heer ons vanuit zijn hart in ons binnenste aanspreekt (cf Joh. 10, 14; 15, 9-11). Daarom mogen we ook de priesters vragen om vanavond hun geloften te vernieuwen. Je kunt geen priester zijn zonder het hart van de Heer te kennen en open te staan om steeds opnieuw de kracht van de Heer te ontvangen.

In deze geest zijn we vanavond bijeen uit vele parochies en instellingen: als priesters en diakens, als religieuzen, als werkers in het pastoraat en als parochianen. We mogen ons samengeroepen weten door de Heer als een netwerk van liefde, en de Heer in ons hart sluiten. En als u vanavond voor het slapen gaan de beeltenis van Christus, zoals hier in de schildering, in herinnering roept, dan mag u de dag afsluiten met gebed, om de Heer te danken dat Hij zo dichtbij ons is gekomen dat niets ons meer van Hem kan scheiden (cf priefatie eucharistisch gebed voor de verzoening I). En dat Hij zo dicht bij ons is, dat Hij bij ons blijft (cf Matteüs 28, 20b) en ons fundament is (cf Handelingen 4, 11).

We zijn een netwerk van liefde, zo getuigt de Schrift. Met de Heer als ons hoofd, van het lichaam waarvan wij de ledematen zijn (1 Korintiërs 12); de Heer als de wijnstok en wij de ranken. En dan zegt de Heer: “los van Mij kunnen jullie niets” (Johannes 15, 5). En als we beseffen dat we de levende stenen zijn van een geestelijk bouwwerk met de Heer als ons fundament en als de sluitsteen (Efeziërs 2, 20-21; 1 Petrus 2, 4-5), dan mogen we zeggen dat we niet alleen vanavond ruimte maken voor Christus in ons hart, en voor zijn beeltenis op ons netvlies, maar dat we elke dag bewuster met Hem en met elkaar moeten leven.

En daarom hebben we als bisdom een Jaar van Gebed, en bijzonder in deze kerk die vijftig jaar kathedraal is, ons diocesane huis van gebed. Vijftig jaar geleden is deze kerk gekozen door bisschop Jansen. De

eerste kathedraal was aan de Westzeedijk en toen die werd afgebroken werd het deze kerk aan de Mathenesserlaan. We worden verzameld als volk van God en zijn ook genoodzaakt om steeds weer ons te verplaatsen, bijeengeroepen en gevraagd op weg te gaan, omdat ons leven in geloof nu eenmaal een pelgrimstocht is. Aan het einde van die pelgrimstocht wacht de Heer ons op, maar we hebben nog een weg te gaan.

De weg van zijn lijden en sterven gedenken we in de komende dagen. Het is de weg die ligt tussen zijn optreden in de synagoge (Lucas 4, 16-21) en zijn verrijzenis op Pasen. We mogen ons realiseren dat ook op onze weg lijden te vinden is en dat ook wij geconfronteerd worden met verdriet en pijn. Zijn we dan als netwerk van liefde in staat elkaar vast te houden in Christus' Naam?

We maken vandaag een bijzonder begin. Met de vele voedselpakketten die uit de parochies van ons bisdom naar hier zijn bijeengebracht, laten we zien dat we hart willen hebben voor mensen die in nood zijn, en dat we bij schaarste juist de rijkdom van ons geloof beschikbaar willen stellen.

Onze beschaving van liefde begint bij Christus. Hij verheerlijkt niet het lijden en de dood. Maar de gekruisigde en verrezen Heer laat in zijn trouw tot het uiterste zien, dat zijn liefde vruchtbaar is en sterker dan zonde en dood.

Liefde tot het uiterste is de weg die ook wij gevraagd worden te gaan. Nu we hier samen zijn, mogen we Christus in de viering van de eucharistie ontvangen. Moge dit sacrament, als bron en hoogtepunt van ons leven in geloof (Lumen Gentium 11) aan ons allen de kracht geven om zo op weg te gaan, in beweging te blijven, in gebed te volharden (Lucas 18, 1) en herkenbaar te zijn als leerlingen van Christus door onze hoop en onze liefde. Amen.